

Vangsten van enige zeldzame of minder gewone Lepidoptera uit Midden-Limburg in 1964 en 1965

door

E. J. E. LÜCKER

Sedert enige jaren ben ik de gelukkige bezitter van een bos in de omgeving van Swalmen (Boukoul). Het ligt even buiten Boukoul en bestaat uit eikenhakhout, veel berken, vuilboom en zwerfdennen. De ondergrond is begroeid met hei en brem. De PLEM was zo goed, bij gelegenheid van een jubileum, langs de weg, waar slechts een enkel huisje staat, een minder rendabele elektrische leiding aan te leggen, zodat ik over elektrische stroom beschik voor mijn lamp. Die brandt dan ook vanaf het vroege voorjaar tot december nagenoeg elke avond of nacht

Ziehier enkele vangsten die de moeite waard zijn te vermelden.

Cerura bicuspis Bkh. 22.VI.1964, 20.VII en 9.VIII.1965.

Leucodonta bicoloria Schiff. 3.VI.1964, 13.VI.1965.

Ochrostigma velitaris Hufn. 8.VII.1964, 9.VII.1963.

Odontostia carmelita Esp. 23.IV.1965. Nieuw voor Midden-Limburg.

Polyploca ridens F. 3.V.1965, 5.V.1965.

Palimpsestis fluctuosa Hb. 26.VI.1962.

Hepialus humuli L. 16.VII.1965.

Apatele alni L. 1.VI.1964.

Tripbaena interjecta Hb. 10.VII.1964, 20.VII.1964, 1.VIII.1964, 6.VIII.1964, 11.VIII.1965.

Amathes glareosa Esp. 15.IX.1965.

Eurois occulta L. 13.VIII.1964.

Polia nebulosa Hufn., f. *thompsoni* Arkle, 18.VI.1964. Nieuwe vorm voor Nederland.

Tholera cespitis Schiff. Vrij gewoon, 21.VIII.-10.X. in \pm 30 exemplaren.

Mamestra persicariae L., f. *unicolor* Stgr. 16.VII.1965.

Parastichtis suspecta Hb. 30.VI-8.VIII. In 1964 en 1965 zeer talrijk, elk jaar honderden exemplaren.

Aporophila nigra Hw. Tussen 26.IX.1965 en 17.X.1965 11 exemplaren. Een wijfje legde \pm 150 eitjes, die waarschijnlijk onbevruucht waren. Tot heden (januari 1966) zijn geen rupsjes uitgekomen.

Noot bij de correctie. Tot eind maart waren de eitjes nog niet uitgekomen. Ik had ze in twee afdelingen verdeeld. De helft plaatste ik in een glazen buis in mijn terrarium, de andere helft bewaarde ik buiten. Ik had in een grote pot een zuringplant gezet, deze ingegraven en de eitjes erbij gedaan, natuurlijk alles afgesloten met nylon. Vóór mijn reis naar het zuiden waren de eitjes in de buis nog niet uitgekomen. Bij terugkomst twee maanden later, half mei, vond ik de eitjes in de glazen buis leeg, terwijl de rupsjes bij gebrek aan voedsel dood gegaan waren. In de ingegraven pot vond ik een 50-tal rupsen tegen het gaas zitten. Ik kwam nog juist op tijd, daar alle voedsel op was. Na twee tot drie weken was alles voorspoedig opgegroeid. Op het ogenblik (20 juni) zijn alle rupsen verpopt tussen aarde en mos. Volgens de mij ter beschikking staande literatuur

zouden de rupsen overwinteren. Volgens mijn ervaring zijn het echter de eieren, die overwinteren.

Coenobia rufa Hw. 7.VIII.1964.

Archanara dissoluta Tr. 7.VIII.1964.

Enargia paleacea Esp. Tussen 16.VII.1965 en 11.VIII.1965 tien exemplaren.

Photodes minima Hw., f. *obscura* Lpk. 30.VI.1964.

Colobochoyla salicalis Hb. 17.VI.1965.

Perizoma flavofasciata Thunberg, 22.VI.1965, 4.VII.1965, 20.VII.1965, 9.VIII.1965.

Anagoga pulveraria L. 15.V.1965 legde een ♀ 14 eieren. De rupsjes leverden alle in augustus de vlinder. Geen enkele pop overwinterde.

Summary

Rarer or more local Macrolepidoptera, taken in the centre of Dutch Limburg in 1964 and 1965.

A ♀ of *Aporophila nigra* Haw. laid a batch of eggs. According to SCORER (The Entomologist's log-book : 208, 1913) there is some difference of opinion about the time of hatching. Those of the Dutch ♀ hatched in the spring and the caterpillars were full-fed in the first half of June.

Roermond, Willem II Singel 28.

Elton, Charles S., The pattern of animal communities. 432 pagina's, foto's, 28 tekstfiguren. 26.v.1966. Methuen & Co Ltd, 11 New Fetter Lane, London. Prijs (gebonden) 90 sh.

De universiteit van Oxford is zo gelukkig een heuvelachtig terrein van een paar vierkante mijlen te bezitten, Wytham Hill genaamd, dat in een bocht van de Theems ligt op korte afstand van de stad. Dit betrekkelijk kleine terrein is vooral zo uniek, omdat het een grote variatie van biotopen bevat, alle met hun specifieke planten- en dierenwereld. En om deze laatste is het in dit boek begonnen. Zo goed als we plantengemeenschappen kunnen onderscheiden, zo goed moeten er ook gemeenschappen van dieren bestaan. De biologen van de universiteit nu gebruiken dit terrein o.a. om er achter te komen hoe deze diergemeenschappen in elkaar zitten. Daarvoor is in de eerste plaats nodig, dat de terreinen geïventariseerd worden, op zich zelf al geen gemakkelijke taak. En dan komen pas de problemen: waar leven de dieren van, hoe gedragen ze zich ten opzichte van elkaar, hoe hangen ze van elkaar en van hun habitat af, enz.

Het is niet mogelijk in een kort bestek de rijke inhoud van het werk te analyseren. Daarom slechts een overzicht van de behandelde biotopen: open grond en weiden; heide, berg en bouwland; de kuststrook; struikgewas en heggen; het bladerdak van de bossen; de bosbodem; stervend en dood hout; kadavers, mest en nesten, enz.

Het boek is geen specifiek entomologisch werk, al komen mijten, spinnen en insecten door hun aantallen vaak ter sprake. Maar vooral voor degenen, die zich met de ecologie van de dieren bezig houden, moet het een haast onuitputtelijke bron van gegevens zijn. De foto's geven in hoofdzaak prachtige opnamen van de voornaamste Britse biotopen.

Het boek besluit met een literatuurlijst van 562 nummers, 65 aantekeningen en een uitvoerige index. — LPK.